

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 11 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Ἐκ Ναυπλίου.

Ἀναγγείλαμεν προηγουμένως ὅτι ἔξωθεν τῶν Ἀθη-
τῶν συνεκροτήθη κατὰ τοῦ Κιουταχῆ δυνατὸν στρα-
τόπεδον, καὶ ὅτι, κατὰ τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τῶν
ὀπλαρχηγῶν καὶ τῶν στρατιωτῶν, δικαίως ἔπρεπε νὰ
προσμένωμεν ἐντὸς ὀλίγου λαμπρὰς νίκας· καὶ ἰδοὺ
δὲν ἐψεύσθημεν. Ὅλον τὸ στράτευμα ἀπὸ 5500 πε-
ρίπου συνιστάμενον, συναχθὲν εἰς Σαλαμίνα, ἐπέ-
ρασαν εἰς Ἐλευσίνα, καὶ τὴν 5 τοῦ ἐνεστῶτος μη-
νὸς περὶ μέσσην νύκτα ἔφθασεν εἰς μικρὸν τι χωρίον
τῆς Ἀττικῆς, Χαϊδάρι ὀνομαζόμενον, μίαν ὥραν ἀ-
πέχον τῶν Ἀθηνῶν, καὶ εἰς τὴν πεδιάδα κείμενον,
καὶ ἀμέσως ὠχυρώθη ἐκεῖ ἐκ τοῦ προχείρου. Τὴν 6
τοῦ μηνὸς, πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου, ἐφάνησαν
οἱ ἐχθροὶ, καὶ ἄρχισεν ἀμέσως ἡ μάχη, ἣτις διήρ-
κεσε πέντε ὥρας. Καὶ τὰ δύο μέρη ἐπολέμησαν
μετὰ πολλῆς τῆς ἐπιμονῆς· ἀλλὰ τέλος ἐνίκηθησαν
οἱ ἐχθροὶ· κατεστράφησαν· ἐτράπησαν εἰς φυγὴν,
καὶ ἐδιώχθησαν ἕως εἰς τὸν ἐλαιῶνα ἐν μέσῳ τοῦ
πεδίου μετὰ μεγάλης ζημίας, φθορᾶς καὶ κατασχύ-
νης. « Τὸ Ἑλληνικὸν τακτικὸν, λέγουσιν οἱ στρα-
τηγοὶ πρὸς τὴν Διοίκησιν ἀναφερόμενοι, ἔκαμεν εἰς
αὐτὴν τὴν μάχην θαυμάσια, καὶ πρὸ πάντων ὁ λό-
χος τῶν φιλελλήνων Γάλλων· πλὴν καὶ οἱ ἄτακτοι
Ἕλληνες δὲν ἔμειναν ὀπίσω τῶν τακτικῶν. » Ἀ-
τακτοὶ καὶ τακτικοὶ, μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς μητρὸς
γεννήματα, ἐπολέμησαν ὅλοι ὡς ἀδελφοὶ κατὰ τοῦ
κοινου ἐχθροῦ τῆς πίστεως καὶ πατρίδος, καὶ ἠγί-
στευσαν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν φονευμένων καὶ πληγωμέ-
νων ἐχθρῶν εἶναι μέγας· ἀλλὰ προσμένομεν δευτέραν
ἀναφορὰν τῶν στρατηγῶν, περιγράφουσαν περιστατικῶς
τὰ κατὰ τὴν ἐνδοξὴν αὐτὴν μάχην, διὰ νὰ μάθωμεν
καὶ τὸ ποσὸν τῆς φθορᾶς τοῦ ἐχθροῦ· διότι ἡ πρῶ-
τη ἐγράφη εὐθὺς μετὰ τὴν μάχην. Οἱ δὲ ὑπὲρ πί-
στεως καὶ πατρίδος πεσόντες καὶ πληγωθέντες μάρ-
τυρες εἶναι οἱ ἑξῆς :

Τοῦ στρατηγοῦ Ν. Κριεζιώτη τέσσαρες πληγωμέ-
νοι, ἐν οἷς καὶ ὁ σημεῖοφόρος.

Τοῦ στρατηγοῦ Β. Μαυροδουνιώτη δύο στρατιῶται
καὶ εἰς μπουλουκτζῆς, ὁ Γεωργάκης Μαρτιναῖος, φο-
νευμένοι, καὶ εἰς ἄλλος μπουλουκτζῆς, ὁ Τάσος
Ἀμπελιώτης, πληγωμένος.

Τοῦ στρατηγοῦ Νάκου Πανουργιᾶ εἰς Κουντουριώ-
της φονευμένος, καὶ εἰς πληγωμένος.

Τῶν ταγματάρχων Περρραῖδου καὶ Στέφανου τέσσα-
ρες πληγωμένοι.

Τοῦ συνταγματάρχου Κ. Φαβυιέρου πέντε φιλέλ-
ληνες, καὶ δύο τακτικοὶ στρατιῶται, πληγωμένοι,
καὶ εἰς φονευμένοι.

Τοῦ στρατηγοῦ Καραϊσκάκη δύο πληγωμένοι.

Ἐκτὸς τῶν πολλῶν καὶ πλουτίων λαφύρων, τὰ ὁ-
ποῖα ἔκαμαν οἱ Ἕλληνες κατ' αὐτὴν τὴν μάχην,
ἐπίασαν ζῶντα καὶ αὐτὸν τὸν Γιουβούκ-μπαϊρακτάρην
(τὸν πρῶτον τοῦ στρατοῦ σημαιοφόρον) σὺν αὐτῇ τῇ
σημαίᾳ καὶ τῷ ἵππῳ.

Τὸ στρατόπεδον αὐτὸ σύγκειται, ἐκτὸς τοῦ τα-
κτικοῦ στρατεύματος, ἐκ τῶν σωμάτων τῶν ἑξῆς ὀ-
πλαρχηγῶν, Γ. Καραϊσκάκη, Ν. Κριεζιώτη, Β.
Μαυροδουνιώτη, Ν. Πανουργιᾶ, Μ. Λέκα, Σ. Εἰ-
δη, Ἀ. Ρωκά, Π. Φαρμάκη, Χ. Περρραῖδου, Σ.
Σέρδου, Λ. Λαζοπούλου, καὶ ἐπὶ τῶν στρατιω-
κῶν αὐτῶν σωμάτων ἔχει τὴν ἡγεμονίαν ὁ στρατηγὸς
Καραϊσκάκης. Εἶναι ἀξιόπαινος καὶ ἀξιολύμης ἡ
εὐταξία, τὴν ὁποίαν εἰσήγαγε καὶ φυλάττει εἰς τὸ
στρατόπεδον αὐτὸ ὁ γενναϊότατος αὐτῶν στρατηγός.
Δὲν γίνεται οὔτε εἰς τὰς τροπὰς κατάχουσις, οὔτε
ἀρπαγὴ ἀδίκος ἀπὸ τῶν στρατιωτῶν, καὶ ὅλοι ἐκ-
πληροῦσιν ἀκριδῶς τὰ χρεὴ των.

Τὸν φιλέλληνα λόχον, τοῦ ὁποίου γίνεται εἰς τὴν
ἀναφορὰν τῶν στρατηγῶν μνεία ὡς μάλιστα ἀριστεύ-
σαντος, συνέστησεν ὁ συνταγματάρχης Κ. Φαβυιέρος
ἐκ τῶν ξένων, καὶ μάλιστα Γάλλων, ὅσοι γνωρίζου-
τες τὸ δίκαιον καὶ ἱερὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος ἔ-
δραμον εἰς βοήθειάν μας.

Ἐλπίζομεν τάχιστα νὰ γενῶμεν ἄγγελοι λαμπρο-
τέρων νικῶν, τῆς λύσεως τῆς πολιορκίας τῶν Ἀθη-
νῶν, καὶ τῆς παντελοῦς τοῦ ὑπὸ τὸν ἀλαζόνα Κιουτα-
χῆν στρατοῦ διαλύσεως καὶ καταστροφῆς. Τοιαύ-
τας χρηστὰς ἐλπίδας μᾶς δίδει καὶ ὁ ἡγετολμός Καρα-

ραϊσκάκης, καὶ σὺν αὐτῷ οἱ ἄλλοι στρατηγοί. Καὶ κατὰ τὴν 7 τοῦ μηνὸς ἐγένετο πόλεμος, ἀλλ' ἀγνοοῦμεν τὸ τέλος. Ἡ βοήθεια τοῦ ἁγίου Θεοῦ, καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πατρίδος ἔστωσαν μετὰ τῶν γενναίων ὑπερασπιστῶν καὶ προμάχων τῆς ἐλευθερίας.

— Ὅς τις εἶδε τὰς Ἀθήνας, γνωρίζει πόσῃν ἔκτασιν ἔχει τὸ περὶ τὴν πόλιν τεῖχος. Εἰς φύλα αὐτοῦ ἐχρειάζοντο βέβαια πολὺ περισσότεροι ἄνθρωποι ἢ ὅσοι ἦσαν εἰς τὴν πόλιν. Διὰ τὴν ὀλιγοτή-
 λοιπὸν αὐτῶν ἐδυνήθησαν οἱ ἐχθροὶ νὰ ἐμβῶσιν εἰς τὴν πόλιν κατὰ τὴν 3 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς, νὰ κυριεύσωσι μέγα μέρος αὐτῆς· ἀλλ' εἰς καθάρωσιν τούτου ἀπώλονται περισσότεροι τῶν 300, ἐν 15 μόνον ἐφονεύθησαν ἐκ τῶν ἡμετέρων. Τὸ πρὸς τὴν ἀκρόπολιν μέρος τῆς πόλεως κρατεῖται παρὰ τῶν ἡμετέρων, καὶ ἀκαταπαύστως γίνεται πόλεμος ἐντὸς τῆς πόλεως πρὸς βλάβην τῶν ἐχθρῶν. Ἡ ἀπὸ τῆς κυριεύσεως μέρους τῆς πόλεως παρὰ τῶν ἐχθρῶν ζημία εἶναι μικρά. Μία καλὴ τοῦ ἐχθροῦ ἡττα εἶναι ἱκανή, ὅχι μόνον τὴν πόλιν τῶν Ἀθηναίων νὰ ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν πολιτοκρίαν ὅλως νὰ λύσῃ· καὶ τοῦτο μᾶς ὑπόσχονται ἡ γενναιότης, ἡ προθυμία, ὁ ζῆλος καὶ ὁ ἐνθουσιασμός τῶν ἐκτὸς, ὅσον καὶ τῶν ἐντὸς τῶν Ἀθηναίων Ἑλληνικῶν στρατευμάτων.

— Κατὰ τὴν 6 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς τὸ πρῶν διαιρεθέντες οἱ ἐχθροὶ εἰς τρία σώματα, πεζοὶ, καὶ ἵππειοι, ὥρμησαν ἀπὸ τῶν Καλυδίων τοῦ ἁγίου Ἰωάννου εἰς τὸ πεδῖον κατὰ τὸ Ἀστρεῖον, ὅπου εὕρισκετο ὁ στρατηγὸς Νικήτας μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ ὡς 800. Ἐν μικρὸν κανόνιον ἔπρεπε ν' ἀπαντήσῃ τὴν ὁρμὴν τῶν ἐχθρῶν· ἀλλὰ, κατὰ δυστυχίαν, μόλις ἔκαμε πέντε βολὰς, καὶ συνετρίβη καὶ αὐτὸ, καὶ ἐθανάτωσε τὸν ἀξιώτερον πυροβολιστὴν, Ζαχαρίαν ὀνομαζόμενον, καὶ ἐπλήρωσε δύο ἄλλους, πλὴν ἐλαφρῶς. Ὁ μακαρίτης Ζαχαρίας ἔπεμψεν εἰς τὸν ἄδην τέσσαρας ἐχθροὺς διὰ τοῦ μικροῦ ἐκείνου κανονίου πρὶν γενῇ αὐτὸς θῦμα κατὰ συμβεβηκός. Οἱ ἐχθροὶ ἰδόντες ὅτι ἔλειπε καὶ τὸ μικρὸν ἐκεῖνο θανατηφόρον ὄργανον, ὥρμησαν πεισματικώτερον. Ἀλλὰ τότε ὁ ἀπίοτος Νικήτας, διορίσας τοὺς στρατιώτας εἰς τὰς ἀναγκαίας θέσεις, κατέβη, καὶ πέμψας 50 μόνον στρατιώτας εἰς τὸ πεδῖον, ἔμενον αὐτὸς παρατηρῶν τὰ κινήματα τοῦ ἐχθροῦ. Οἱ ὀλίγοι, ἀλλ' ἀνδρεῖοι οὗτοι ἐπολέμησαν πρὸς τοὺς ἵππειους δύο ὥρας καὶ ἐπέκεινα καὶ ὅχι ὑπὸ προμαχῶνας προφυλαττόμενοι, ἀλλ' ἀντικρὺς καὶ συστάδην· ἐφόνευσαν τινὰς ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐπλήρωσαν περισσοτέρους, χωρὶς νὰ βλαφθῇ οὐδεὶς αὐτῶν. Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν τὸ πρῶν ἀνεχώρησαν οἱ ἐχθροὶ ὅλοι ἐκ τῶν Καλυδίων εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην. Βλέποντες οἱ Ἕλληνες τοὺς ἐχθροὺς ἀναχωροῦντας ἔδραμον κατόπιν αὐτῶν, καὶ ἐπρόφθασαν μέρος τῶν ἱππέων εἰς τὰ Καλύδια· ἀλλ' οὗτοι οὐδ' ὑπέμενον τοὺς Ἕλληνας. Κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν ἐλευθερώθησαν τρεῖς αἰχμάλωτοι. Ὁ στρατηγὸς Νικήτας ἐπρόσμενε τὸν

στρατηγὸν Δ. Κολιόπουλον, τὸν γενναῖον Ἰωάννην Θ. Κολοκοτρώνην, καὶ τὸν Ἀποστόλην Κολοκοτρώνην, καὶ συσσωματούμενοι νὰ δράμωσι κατὰ τοῦ ἐχθροῦ.

Ὅταν ὁ ἐχθρὸς ἔφθασεν εἰς τὰ Καλύδια τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, καὶ ὁ στρατηγὸς Π. Ζαφειρόπουλος ἐκλείσθη μετὰ ὀλίγων εἰς τὸ φρούριον τοῦ Ἀστρεῖου, ὁ στρατηγὸς Σταῖκος Σταϊκόπουλος ἔδραμεν ἀμέσως εἰς βοήθειαν, καὶ παρευρέθη εἰς ὅλους τοὺς ἐκεῖ γεννομένους μικροὺς καὶ μεγάλους πολέμους, γενναίως ἀγωνιζόμενος. Ὁ αὐτὸς ἔγραψε καὶ πρὸς τοὺς ἐν Ναυπλίῳ, παρακινῶν αὐτοὺς νὰ τρέξωσιν ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ· καὶ πάλιν εἶναι ἕτοιμος νὰ δράμῃ ὅπου τὰ πολεμικὰ χρέη τὸν προσκαλοῦσιν.

— Ὁ Βυζαντινὸς στόλος εὕρίσκεται, κατὰ νεωτέρας εἰδήσεις, εἰς Μιτυλήνην· ὁ δὲ Ἑλληνικὸς ἔπλευσε κατόπιν αὐτοῦ.

Ἐξ Ἀθηνῶν 26—31 Ἰουλίου.

Σήμερον, 26 τοῦ μηνὸς, φαίνονται οἱ ἐχθροὶ ὀλίγοι, ἀκίνητοι καὶ σιωπηλοί. Ἀπὸ δύο καὶ τριῶν ἡμερῶν τὸ ἐχθρὸν στράτευμα ὀλιγοστεύει, καὶ συμπεραίνομεν ὅτι ὑπάγουσι πρὸς τὴν Ἐλευσίνα, ἢ ἀλλαχοῦ. Μετὰ δὲ τὸ δειλινὸν φοβούμενοι τὴν νύκτα, διὰ ν' ἀσχολήσωσι τοὺς Ἕλληνας εἰς ἐργασίας, ἐκτύπησαν τὸ μπουρτζιον. Ἀπὸ Γερανίου καὶ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ἔρριψαν 17 κανόνια, καὶ ἐν ἀπὸ τῶν ἀλυνίων τοῦ Σηλέπια, καὶ 7 βόμβας, 3 εἰς τὴν πόλιν καὶ 4 εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ὅπου ἐκτυπήθη μία γυνὴ εἰς θάνατον, ἐκραγείσης τῆς βόμβας. Τὸ φρούριον ἔρριψε 3 βόμβας πρὸς τὴν ἁγίαν Μαρίναν, καὶ σφαῖραν κανονίου μίαν κατὰ τινῶν ἱππέων· ἔρριψε δὲ καὶ ἡ στακτοθήκη τοῦ Εὐμορφοπούλου δύο κανόνια.

Ἡ 27 παρήλθεν ἐν ἡσυχίᾳ. Περὶ δὲ τὴν 12 ὥραν ἔρριψαν οἱ ἐχθροὶ 5 βόμβας, 4 εἰς τὴν ἀκρόπολιν καὶ μίαν εἰς τὴν πόλιν· ἔτι δὲ 8 κανόνια. Ἐρρίψαμεν καὶ ἡμεῖς 5 ἀπὸ τοῦ φρουρίου, καὶ 6 ἀπὸ τῶν μπουρτζίων.

Σήμερον ἦλθεν Αὐστριακὸν πολεμικὸν πλοῖον, καὶ ἄραξεν εἰς τοὺς Τρεῖς πύργους (Μουνυχίαν), ἐν ᾧ ἦτον καὶ ὁ Κύριος Γ. Γρόπιος, ὅστις ἦλθεν εἰς ἐντάμωσιν τοῦ Κιουταχῆ, παρ' οὗ ἔλαβε τὴν ἀδειαν νὰ ἐκβάλλῃ τῆς πόλεως τὸν Κ. Δανιὴλ Βοϊδοντεκ, Σκλάβον, ὅστις δὲν ἐπρόλαβε ν' ἀναχωρήσῃ πρὸ τῆς πολιτοκρίας. Τὸ πλοῖον τοῦτο ἠκολούθησαν τρία Ἑλληνικά, τὰ ὁποῖα ἀπέπλευσαν ἔπειτα πρὸς τὰ Ἀμπελάκια τῆς Σαλαμῖνος.

Τὴν 28 ἐκτὸς 30 ἐχθρικῶν κανονίων, καὶ 8 ἡμετέρων, δὲν συνέβη ἄλλο τίποτε. Ὁ Κ. Γ. Γρόπιος ἔγραψεν ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου τῶν ἐχθρῶν πρὸς τὸν Κ. Δ. Β. προσκαλῶν αὐτὸν νὰ ἐξέλθῃ τῆς πόλεως, τὸ ὁποῖον καὶ ἔκαμεν αὐτὸς σήμερον.

Τὴν 29 τὸ πρῶν κάμποσοι ἱππεῖς καὶ πεζοὶ τῶν ἐχθρῶν ὑπῆγαν εἰς Τρεῖς πύργους, καὶ ἐπέστρεψαν ἐκεῖθεν φορτωμένοι. Τὸ φορτίον τοῦτο τι ἄλλο ἤθελεν εἶναι εἰμὴ πολεμικά, τὰ ὁποῖα ἐκβάλλεν ὁ

κείμενα διὰ τρυκτὸς τὸ Αὐστριακὸν πλοῖον; — Σήμερον ἔχθροισιν τὸς ἐχθροὺς πολὺ διαφορετικοὺς. Δὲν εἶναι ἀμφιβολία ὅτι ἔλαβον ὁδηγίας παρὰ τῶν Αὐστριακῶν· καθότι εὐθὺς βλέπομεν καὶ νέα σχέδια, καὶ ἀλλαγὰς θέσεων. Κανόνια ἐχθρικά ἔπρασεν 65, καὶ ὁρμαὶ 3, τὰ ὅποια ἔβλαψαν κατὰ τι τὰ μπουρτζία ἡμέτερα δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ φρουρίου 47, ἀπὸ δὲ τῶν μπουρτζίων 13. Οἱ ἐχθροὶ κατέλαβον καὶ τὸν ἅγιον Δημήτριον Τζιράτην. Πρὸς αὐτοὺς ἐρρίψαμεν ἱκανὰ τουφέκια, καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἐπυροβόλησαν θάνατον. Τὴν νύκτα ἐφονεύθη εἰς τὸ μπουρτζὶ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ὁ Μητρος Ντούσης Ἀθηναῖος, γέροντος περίπου 65 ἐτῶν.

Τὴν 30 οἱ ἐχθροὶ διεπέρασαν ἐν ἡσυχίᾳ· ἐπειδὴ δὲ χθὲς μᾶς ἐπῆραν τὸν ἅγιον Δημήτριον, ἡμεῖς σήμερον ἐνησχολήθημεν νὰ τὸν κατεδαφίσωμεν διὰ τῶν κανόνιων. Ἐρρίψαμεν ἀπὸ τοῦ φρουρίου 29 κανόνια, καὶ 18 ἀπὸ τοῦ μπουρτζίου τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἀλλ' ἐβλάψαμεν μόνον τοὺς τοίχους· οἱ δὲ ἐχθροὶ κατασκευάσαντες περίξ χάρακα, μένουσιν ἐντὸς ἀδελφεῖς. Οἱ χθεσινοὶ σκοποὶ τῶν ἐχθρῶν σήμερον μετηλλάγησαν. Περί τὴν 12 ὥραν ἐπυροβόλησαν πεντάκις ἀπὸ τῶν Ἑλληνικῶν μνημάτων, ὅπου ἔστησαν κανόνιον, τὸ ὅποιον χωρεῖ σφαῖραν ὀκκ. 9'.

Τὴν 31 τὸ πρῶτ' ἐρρίψαν οἱ ἐχθροὶ ἀπὸ τῶν κανονιστάσιον τῶν εἰς τὰ ἀλώνια τοῦ Σηλέως καὶ τὰ Ἑλληνικὰ μνήματα 22 κανόνια, καὶ ἔπειτα ἔπασαν

Ἡ πτερόεσσα φήμη συνειθίζει πολλάκις νὰ μεγάλυνῃ τὰ πράγματα, καὶ νὰ τὰ παραμορφώσῃ. Ἡ αὐτὴ διασαλπίζουσα ἤδη καὶ τὰς νεωστὶ ἀναφύεσας εἰς τινὰς ἐπαρχίας τῆς Πελοποννήσου ταραχὰς, τὰς ὁποίας αἰνιττεται ἢ εἰς τὸν προηγούμενον Ἀριθμὸν τῆς Γεν. Ἐφημερίδος ἐκδοθεῖσα διακήρυξις τῆς Διοικήσεως, ἡμπορεῖ νὰ τὰς μεγάλυνῃ καὶ νὰ τὰς παραστήσῃ ἄλλως ἢ ὅπως ἀληθῶς ἔχουσι, καὶ νὰ δοθῇ ἐκ τούτου ἀφορμὴ εἰς μυρίας ὑπαφίας καθ' ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Διὰ τοῦτο κρίνομεν ἀναγκαῖον, νὰ ἐξηγηθῶμεν ἐν συντόμῳ περὶ τῶν ταραχῶν αὐτῶν, φανερόντες ἐν ταύτῳ καὶ τὰ αἷτια καὶ τ' ἀποτελέσματα αὐτῶν.

Αἱ ταραχαὶ αὗται ἐπικρατοῦσι κυριώτερος εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Κορίνθου. Ὁ στρατηγὸς Ἰωάννης Νοταρᾶς, καὶ ὁ ἀντιστράτηγος Παναγιώτης Νοταρᾶς, νέοι καὶ οἱ δύο ἀνάγωγοι, ἐμπειροὶ καὶ τῶν πραγμάτων ἀπειροὶ, εἶναι τῶν νέων τούτων ἐμφυλίων ταραχῶν πρωταῖτιοι. Οἱ καλοὶ οὗτοι πατριῶται μήτε τὴν ἀληθινὴν φιλοτιμίαν, μήτε τὴν ἀληθινὴν δόξαν γνωρίζοντες, καὶ μικρὰ φροντίζοντες περὶ τῶν κοινῶν τῆς πατρίδος συμφερόντων, ἀντιζηλῶν μόνον μικροπρεπεῖ κινούμενοι, ἐφιλονεῖκουν πρὸ πολλοῦ περὶ πρωτείων καὶ ὑπεροχῆς εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Κορίνθου, ὡς ἐξ αὐτῆς καὶ οἱ δύο οὗτοι. Εἰς τὰ αἷτια τῆς διαφορᾶς ταύτης ἠνώθησαν ἔπειτα καὶ μικρὰ τινα ἴδια συμφέροντα καὶ τέ-

λη, καὶ διὰ ποταπὰς ἀφορμὰς ἐκινήθησαν καὶ ἐξηφθήσαν ἄγρια πάθη. Τὸ κακὸν ὑπεκρίπτετο ὑποτροφόμενον, καὶ δὲν ἐχρειάζετο εἰς ἐκρήξιν εἰμὴ μικρά τις ἀφορμὴ, καὶ αὕτη εὐρέθη, κατὰ δυστυχίαν, διότι καὶ ἐζητεῖτο· ἀλλ' ἡμποροῦσε ν' ἀπαντηθῇ ἢ ἐκρήξις, ἂν εἰς τὴν διαφορὰν τῶν δύο δὲν ἐπεριπλέκοντο καὶ ἄλλοι, πρὸς ἴδια τέλη καὶ συμφέροντα ἀπεδλέπωντες καὶ οὗτοι. Ὁ στρατηγὸς κατηγορεῖται ὡς ἄρπαξ, ἄδικος, βίαιος, καὶ ὁ ἀντιστράτηγος προτείνεται ὑπερασπιστὴς καὶ προστάτης τῶν πολιτῶν· καὶ διὰ προσωπικοὺς σκοποὺς ἐνσπείραντες καὶ οἱ δύο διχανοίᾳ εἰς τοὺς πολίτας, ἔσχισαν τὴν ἐπαρχίαν τῆς Κορίνθου εἰς δύο φατρίας, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία ἔλαβε τὸ μέρος τοῦ στρατηγοῦ, καὶ ἡ ἄλλη, ἡ ἐπικρατεστέρα, τοῦ ἀντιστρατήγου, καὶ ἡ μία πολεμεῖ τὴν ἄλλην, ἀδικοῦσα καὶ βλάπτουσα τοὺς ὁπαδούς της. Τοιαύτας ποταπὰς διαφορὰς, τὰς ὁποίας πᾶς ἄλλος φρόνιμος καὶ ὠριμώτερος συλλογιζόμενος ἤθελε καταφρονήσει, διὰ ν' ἀποφύγῃ ἐνδεχόμενα κοινὰ κακὰ, οἱ Κύριοι στρατηγὸς καὶ ἀντιστράτηγος ἀπεφάσισαν νὰ διαλύσωσι διὰ τῶν ὣπλων. Οἱ πρωταγωνιστὰι τοῦ νέου τούτου δράματος, μὴ ἀρκούμενοι εἰς τοὺς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Κορίνθου ὁπαδοὺς, ἐζήτησαν καὶ μακρύτερα συμμαχοὺς, καὶ ἐστάθην ἱκανοὶ νὰ εὐρῶσιν ἕκαστος τοὺς ὁμόφρονάς. Ἀπάτησαν προσέτι καὶ τινὰς τῶν στερεοελλαδιτῶν, προβάλλοντες εἰς αὐτοὺς δόλωμα τὰ χρήματα, καὶ εἴλκυσαν αὐτοὺς εἰς τὴν συμμαχίαν, ἀφαιροῦντες οὕτως τὴν πατρίδα τοὺς ὑπερασπιστάς της. Ἡ Διοίκησις ἐπραξεν ὅτι ἐδύνατο εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐμφυλίων αὐτῶν ταραχῶν καὶ τῆς ἀλληλομαχίας· ἀλλ' οἱ ἥρωες τοῦ δράματος, πεπειθότες εἰς τοὺς συμμαχοὺς, ἐρεθιζόμενοι καὶ παρ' ἄλλων, ἔδειξαν ἀξιοκατάκριτον καὶ ἀξιοτιμώρητον ἀπειθειαν· καὶ ἕως ὅτου τὸ πρᾶγμα ἔμενεν εἰς λογομαχίαν, ὑπέμενεν ἡ Διοίκησις, προσμένονσα τὴν διόρθωσιν καὶ μεταμέλειαν τῶν πρωταιτίων τῶν ταραχῶν· ἀλλ' ἂφ' οὗ οἱ λόγοι ἄρχισαν νὰ γίνωνται ἔργα, νὰ ταραττήται ἡ ἡσυχία μιᾶς ὁλοκλήρου ἐπαρχίας, καὶ ἐκ τοῦ μερικοῦ κακοῦ ν' ἀπειληθῇ κακὸν κοινὸν ὅλης τῆς Πελοποννήσου, ἐν ᾧ ἐμφωλεύει ἐν αὐτῇ ὁ ἐχθρὸς, δὲν ἡμπορεῖ πλέον νὰ ὑπομένῃ τὰς πράξεις τῶν ἀνοήτων, καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἐνεργήσῃ δραστηρίως εἰς κατάπαυσιν αὐτῶν τῶν ταραχῶν. Ὅθεν προσοῦσα μητρικῶς περὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς κοινῆς ἐσωτερικῆς ἡσυχίας, καὶ τῶν κοινῶν ὅλων τῶν πολιτῶν συμφερόντων, ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ πέμψῃ εἰς αὐτὸ τὸ θέατρον τῶν ταραχῶν ἄνδρας φρονίμους, καὶ ἐπιρροὴν ἔχοντας καὶ εἰς τὰ δύο διαφερόμενα μέρη, καὶ ὡς τοιοῦτους ἐκλεξε τὸν Πρόεδρόν της, Κύριον Ἀ. Ζαήμην, καὶ τὸν αὐτῷ ἄλλα δύο μέλη, τοὺς Κυρίους Π. Μαυρομιχαλὴν καὶ Ἀ. Δηλιγιάννην, εἰς τοὺς ὁποίους ἐπρόσθεσε καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Συνελεύσεως ἐν τῶν ἑαυτῆς μελῶν, τὸν ἀντιπρόεδρόν της πανιερώτατον Ἀγίου, Κύριον Πορφύριον. Ἡ φρόνησις καὶ ἡ ἐπιρροὴ τῶν ἀπεσταλημένων θέλει καταπαύσει τὰς ὑπ' ἀ-

νοήτων κινηθείσας ταραχάς, καὶ θέλει προλάβει τὰ αὐτῶν ἐνδεχόμενα κακά. Ὁ γενικὸς ἀρχηγός, Κύριος Θ. Κολοκοτρώνης, ἅμα μαθὼν τὰς ταραχάς ταύτας, ἔδραμεν εἰς Κόρινθον, διὰ νὰ συμβιβάσῃ τοὺς ἀφαιρούμενους, καὶ θέλει συμπράξει καὶ αὐτὸς εἰς κατάπαυσιν τῶν ταραχῶν. Τὰ ἕως τώρα διαπραχθέντα κακὰ εἶναι μικρά, καὶ εἴθε μὴ γενῶσι μεγαλύτερα. Ἡξεύρομεν ὅτι αἱ ἐμφύλιοι ταραχαὶ πανταχοῦ εἶναι ἐπικίνδυναι· ἀλλ' εἰς ἡμᾶς τὴν σήμερον γίνονται ὀλεθριώταται· διότι πολεμοῦμεθα καὶ παρ' ἀγρίων ἐχθρῶν· καὶ μᾶς βλάπτουσι καιρίως καὶ ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς· ἀλλ' ἡ ἀφροσύνη εὐρίσκεται πανταχοῦ, καὶ πανταχοῦ οἱ ἄνθρωποι ἔχουσι πάθη· καὶ ἐὰν δὲν κινῶνται ἐκ τούτων ταραχαί, τὸ καλὸν τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν πολυχρόνιον στερήσιν τῶν διοικήσεων, καὶ εἰς τὴν ἰσχὺν τῶν νόμων, καὶ ταῦτα κατωρθώθησαν μετὰ πολλὰς καὶ μεγάλας προηγηθείσας ἐμφυλίους ταραχάς. Ἀλλὰ ταῦτα λέγοντες, σκοπὸν δὲν ἔχομεν νὰ δικαιώσωμεν τὰς ἡμετέρας ἐμφυλίους ταραχάς· τὰς μισοῦμεν μάλιστα, καὶ τὰς ἀποστρεφόμεθα, καὶ δὲν εὐχόμεθα ἄλλο, εἰμὴ νὰ ἴδωμεν ὅσον τάχιστα στερεωμένην τὴν Ἑλληνικὴν διοίκησιν, καὶ τοὺς νόμους ἰσχύοντας, εἰς ὑπεράσπισιν τῶν χρηστῶν πολιτῶν, τιμώρησιν τῶν κακῶν, καὶ κοινὴν τοῦ ἔθνους ὅλου εὐδαιμονίαν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἀπεσταλμένοι, καταπαύοντες τὰς ταραχάς τῆς Κορίνθου, καὶ ἀφαιροῦντες πᾶσαν ἀφορμὴν εἰς τοιαύτας καὶ ἀπὸ ἄλλων τῆς Πελοποννήσου ἐπαρχιῶν, θέλουσι παραλάβει τὰ εἰς Κόρινθον συναγμένα στρατεύματα, καὶ ἐνδύντες αὐτὰ εἰς τὰ μετ' αὐτῶν ἐντεῦθεν ἐκστρατεύσαντα, θέλουσι κινηθῆ συνάμα μετὰ τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ, Κυρίου Θ. Κολοκοτρώνη, ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ, ὅστις, ὠφελούμενός κατ' αὐτὰς ἀπὸ τῆς ἐλλείψεως τῶν στρατευμάτων διὰ τὰς ἀλαξίας καὶ ταραχὰς τῆς Κορίνθου, ἐπραξεν ὅχι ὀλίγα κακὰ εἰς πολλὰ τῆς Πελοποννήσου μέρη.

Ἡ πρὸς ἡμᾶς συμπάθεια τῶν χριστιανῶν Εὐρωπαίων αὐξάνει καθ' ἐκάστην, καὶ διαδίδεται εἰς περισσοτέρους. Πᾶσα τάξις ἀνθρώπων ὑποβάλλεται προθύμως εἰς τὸν ἐντιμὸν φόρον ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων. Εἰς τοὺς Παρισίους δὲν ἠθέλησεν οὐδ' αὕτη ἡ ἐθνικὴ φρουρὰ νὰ μείνῃ ὑποδεεσττέρα τῶν ἄλλων πολιτῶν κατὰ τὰ φιλόανθρωπα καὶ γενναῖα αἰσθήματα ὑπὲρ ἡμῶν. Ἡ φρουρὰ αὕτη πέμπουσα τὴν ἑαυτῆς συνδρομὴν εἰς τὴν φιλελληνικὴν ἐταιρείαν γράφει πρὸς τὸν πρόεδρον αὐτῆς τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν:

Κύριε Πρόεδρε!

Μία ὁμόφυχος συμπάθεια ἐκινήθη ἐν Γαλλίᾳ πρὸς τὰ ἀτυχήματα τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἐπολλαπλασίασε τὰς βοηθείας, τὰς ὁποίας ἐπικαλεῖται ὁ ἱερός αὐτῶν ἀγών. Πάντες κινῶνται ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ εὐγενὲς ἄμιλλα κυριεύει ὅλας τῆς κοινωνίας τὰς τάξεις. Εἰς τοιαύτην γενικὴν κίνησιν δὲν εὐδύνατο νὰ μείνῃ

ξένη καὶ ἡ ἐδικήμας τάξις. Εἰς ἡμᾶς μάλιστα ἐνῆκεν, ὡς ἐθνικὰς φρουράς, νὰ ἐκτιμήσωμεν τὰ κατωρθώματα ἀνθρώπων ἀγωνιζομένων τόσον ἐπίπικτον, ἀλλὰ καὶ τόσον ἐνδοξον ἀγῶνα, διὰ νὰ κατασταθῇ τὸ ἔθνος, καὶ ν' ἀποκτήσῃ διὰ τῶν ὁπλῶν πατρίδα. Ὑπὸ αὐτὸν τὸν τίτλον ἠνώσαμεν, Κύριε! τὰς ἡμετέρας προσφοράς, συμποσούμενας εἰς 3,738 φράγκα, τὰ ὁποῖα καὶ πέμπουμεν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς φιλελληνικῆς ἐταιρείας. Συνεισφέρουμεν καὶ ἄλλοτε· ἀλλ' αἱ δυστυχίαι τῶν Ἑλλήνων μᾶς κάμνουσι νὰ συνεισφέρωμεν πάλιν. Ἐπιθυμοῦμεν, νὰ διορισθῇ τὰ χρήματα αὐτὰ εἰς ἀγορὰν καὶ πέμψιν ἐνὸς κανονίου, εἰς τὸ ὁποῖον θέλει ἐγχαραχθῇ ἡ ἐπιγραφή αὕτη:

ΤΟΙΣ ΕΛΛΗΣΙΝ

Οἱ πολῖται τῆς δευτέρας λεγεῶνος τῆς ἐθνικῆς φρουρᾶς τῶν Παρισίων.

Ὅθεν τὸ ὄργανον τοῦτο τῆς ἐλευθερώσεως, τὸ ὁποῖον πρῶτοι προσφέρομεν εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἐλπίζοντες ὅτι θέλομεν εὐρεῖ μιμητὰς εἰς τὰς ἄλλας λεγεῶνας, θέλει εἶναι ἐν ταύτῳ καὶ μνημεῖον τοῦ περὶ αὐτοὺς ἡμετέρου θαυμασμοῦ, καὶ θέλει μαρτυρεῖ ὅτι δὲν ἠθελήσαμεν νὰ ἐλεγχθῶμεν, ὅτι τοὺς ἐγκατελίπομεν.

Μένουμεν, Κύριε πρόεδρε, μετὰ θαυμάσιου σεβασμοῦ ταπεινότατοι καὶ εὐπειθέστατοι δούλοι σας.

ὑποσημειούμενοι: Ἰ. Β. Λαβφίτ (ἀ λόχ. τῶν ἐπιλέκτων τοῦ ἀ τάγματος), λοχαγός· Μαρχαῖς (ἀ λόχ. τῶν εὐζώνων τοῦ ἀ τάγματος)· Λεκλέρκ, λοχαγός· Ἰούλιος Ἀλίσσης, Ἐλὼν (ἀ λόχ. τῶν ἐπιλέκτων τοῦ β' τάγματος)· Οὐγουέτος, Φαιδρέτ (ἀ λόχ. τῶν εὐζώνων τοῦ β' τάγματος)· Οὐέτιος, Λεκούρ, Πακίνης, Λωδρέ, Χαρρίεζ (β' λόχ. τῶν εὐζώνων τοῦ β' τάγματος)· Χεβαλλώτ (β' λόχ. τῶν ἐπιλέκτων τοῦ β' τάγματος)· Δοῦν (γ' λόχ. τῶν εὐζώνων τοῦ β' τάγματος).

Ἡ χρηματικὴ συλλογὴ αὕτη (προστίθεται ὁ συνταγματικὸς ἀπὸ 26 Ἰουνίου, ὅστις κοινοποιεῖ καὶ τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν), ἣτις καὶ ἐπλήρωσε τὸ πρῶτον ἐδιωρίσθη ἀντικείμενον, ἠθέλην ἔχει ἀναμφιδόλως ἀποτέλεσμα διπλοῦν, ἐὰν δὲν ἐπετοχύνετο ἡ πέμψις τῶν χρημάτων διὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ὠφελείας ἀπὸ τῆς ὁσονοῦπα παρὰ τῆς φιλελληνικῆς ἐταιρείας γινομένης εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀποστολῆς. Μέγας ἀριθμὸς τῶν ἐθνικῶν φρουρῶν αὐτῆς τῆς λεγεῶνος, καὶ δύο ὁλόκληροι λόχοι (ὁ β' τῶν ἐπιλέκτων καὶ ὁ γ' τῶν εὐζώνων τοῦ ἀ τάγματος) ἐλυπῆθησαν παραπολὺ, ὅτι δὲν ἐδυνήθησαν νὰ συμμεθέξωσι τοῦ ἔργου· ἀλλὰ πρὸ τῆς ἑαυτῆς διάλυσεως, ἡ δευτέρα λεγεὼν ἐδιώρισεν ἐπιτροπὴν, ἡ ὁποία ἐπεφορτίσθη νὰ παραλάβῃ τὰς παρὰ τῶν συναδελφῶν τῶν γενησομένων προσφοράς, καὶ νὰ παρακινήσῃ τὰς ἄλλας λεγεῶνας εἰς μίμησιν τῆς γενναίου αὐτῆς παραδείγματος.